

بررسی کارایی مدل بارش-رواناب IHACRES در پیش بینی سیلابهای شهری (مطالعه موردی: حوزه آبخیز رودخانه اعظم هرات- یزد)

الهه گودرزی

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده منابع طبیعی و کویر شناسی دانشگاه یزد e_godarzi@yazduni.ac.ir

محمدتقی دستورانی

عضوهیأت علمی دانشکده منابع طبیعی و کویرشناسی دانشگاه یزد mdastorani@yazduni.ac.ir

علیرضا مساح بوانی

عضو هیأت علمی دانشکده مهندسی آب-پرديس ابوريحان-دانشگاه تهران amassah@yahoo.com

علی طالبی

عضو هیأت علمی دانشکده منابع طبیعی و کویر شناسی دانشگاه یزد talebisf@yazduni.ac.ir

چکیده

سیل پدیده‌ای است ناشی از افزایش ارتفاع آب رودها و خروش رودخانه که موجب غرقایی شدن دشت‌ها و ایجاد خسارات عمده بر تأسیسات عمومی و تلفات جانی و مالی می‌شود. با توجه به آن که آب یکی از منابعی است که در معرض خطرات ناشی از تغییرات اقلیم قرار دارد، بررسی تغییرات آن در سال‌های آینده می‌تواند راه‌گشای معضلاتی چون سیلابهای ناگهانی باشد. برآورد و پیش‌بینی سیلاب ناشی از افزایش رواناب حوزه، نه تنها در مدیریت و بهره‌برداری صحیح از حوزه با اهمیت است بلکه در به حداقل رسانی خسارات ناشی از سیلاب نیز نقش مهمی را ایفا می‌کند. حوزه رودخانه اعظم یکی از زیرحوزه‌های فرعی حوضه آبریز هرات و مروست در استان یزد بوده و دارای ارتفاع متوسط حدود 2200 متر و متوسط بارندگی سالانه 230 میلی‌متر می‌باشد. شیب عمومی منطقه کم بوده و حداکثر به 2 تا 3 درصد می‌رسد، این رودخانه که از منابع عمده تغذیه سفره آبهای زیرزمینی دشت هرات می‌باشد از آب با کیفیت خوبی برخوردار است. این تحقیق به ارزیابی کارایی مدل بارش-رواناب در پیش‌بینی وقوع سیلاب در حوزه موردنظر می‌پردازد. پس از واسنجی مدل برای حوزه در سالهای آماری مناسب سه ساله ($R^2 = 0/80$ ، $RMSE = 0/38$ و $Bias = 0/11$)، مدل در دوره‌ای دیگر از دوره مشاهداتی مورد صحت سنجی قرار گرفت. نتایج نشان از کارایی 60 درصدی مدل را در پیش‌بینی وقوع سیلاب در منطقه می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: سیلاب‌های شهری، رواناب، IHACRES

1. مقدمه

سیل پدیده‌ای است ناشی از افزایش ارتفاع آب رودها و مسیل‌ها، غرقایی شدن دشت‌ها و خروش رودخانه‌ها که باعث خسارات بر سازه‌ها و تأسیسات عمومی و تلفات انسانی و دامی می‌شود (مؤمنی 1382) و بلایای سیل یکی از جدی‌ترین بلاها در 15 نوع بلایای طبیعی که تأثیرات جدی بر زندگی بشر در جهان می‌گذارند می‌باشند. مدیریت کمی و کیفی حوزه‌های آبخیز مجموعه‌ای از تصمیم‌ها را در بر می‌گیرد که جمع‌آوری و رهاسازی آب در طول زمان را مشخص می‌کند. با توجه به روش‌های مدیریت و بهینه‌سازی حوضه‌های آبخیز، پیش‌بینی دقیق رواناب خروجی می‌تواند در بهینه‌سازی مدیریت آبخیز جهت جلوگیری از طغیان سیلاب‌های منطقه‌ای بسیار مؤثر می‌باشد. با وجود روابط غیر خطی، عدم قطعیت و عدم صراحت زیاد و ویژگی متغیرهای زمانی و مکانی در

سیستم‌های گردش آبی، هیچ یک از مدل‌های آماری و مفهومی پیشنهاد شده به منظور الگوسازی دقیق بارش و رواناب نتوانسته به عنوان یک مدل برتر و توانا شناخته شوند.

آشفته و مساح بوانی (1387) در تحقیقی جهت بررسی تغییرات شدت، مدت و فراوانی سیلاب در دوره‌های آتی نسبت به دوره پایه در حوضه رودخانه آیدوغموش، از مدل بارش-رواناب IHACRES برای شبیه‌سازی متغیرهای اقلیمی در دوره‌های آتی نسبت به دوره پایه استفاده کردند. بررسی نتایج مربوط به محدوده تغییرات شدت سیلاب در دوره آتی نسبت به دوره پایه نشان داد که هر دو وضعیت افزایش و کاهش سیلاب برای حوضه قابل انتظار است [۱].

کمال و همکاران (1388) در تحقیق دیگری جهت ارزیابی عدم قطعیت مربوط به مدل‌های هیدرولوژی در شبیه‌سازی بارش-رواناب حوضه قره‌سو تحت تأثیر عدم قطعیت مدل‌های AOGCM، از مدل بارش-رواناب IHACRES استفاده کردند [۲].

Jakeman و Schreider (1996)، به بررسی تغییرات متغیرهای اقلیمی تحت تأثیر تغییر اقلیم و اثرات آن بر منابع آبی در حوزه‌های Oven و Goulburn واقع در ویکتوریا پرداختند. برای این منظور جهت شبیه‌سازی رواناب ناشی از تغییر اقلیم از مدل بارش-رواناب IHACRES کمک گرفتند. [۳].

Jason و Schreide (۲۰۰۲)، جهت بررسی اثرات هیدرولوژیکی تغییر اقلیم بر جریان ورودی به منطقه شهری Perth واقع در غرب استرالیا از مدل بارش-رواناب IHACRES برای شبیه‌سازی رواناب حاصل از تغییرات متغیرهای اقلیمی استفاده کردند. پس از واسنجی و اعتبارسنجی مدل برای منطقه مورد مطالعه و با توجه به سناریوهای تغییر اقلیم، وقوع سیلاب در شرایط مختلف هیدرولوژیکی منطقه را مورد بررسی قرار دادند [۴].

Day و Croke (2003)، کارایی مدل بارش-رواناب را در پیش‌بینی رواناب در حوزه‌های افریقای جنوبی مورد بررسی قرار دادند. پس از واسنجی و اعتبارسنجی مدل برای حوزه‌های Lambrechtsbos و Groot-Nylrivier در قبل و بعد از تغییرات کاربری اراضی (احداث جنگل)، نتایج عملکرد مدل در پیش‌بینی جریان‌های سریع (سیلابی) و آرام حوزه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت [۵].

در این تحقیق به منظور بررسی اثر تغییرات متغیرهای اقلیمی بر رواناب منطقه از مدل ارائه شده توسط Hornberger و Jakeman (1993) که شرح آن در بخش مواد و روش‌ها آمده، استفاده شده است. به این منظور پس از اثبات همگنی و صحت داده‌ها و آماده‌سازی داده‌های بارش، دما و جریان مشاهده‌ای روزانه حوزه رودخانه اعظم در دوره پایه 1997-2008، مدل بارش-رواناب IHACRES اجرا شد. پس از واسنجی و صحت‌سنجی مدل برای حوزه مورد مطالعه، پیش‌بینی وقوع سیلاب در منطقه مورد بررسی قرار گرفت.

2. مواد و روش‌ها :

2.1. منطقه مطالعاتی

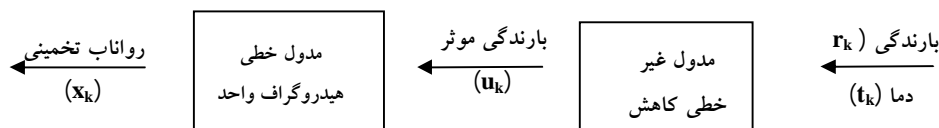
حوزه مطالعاتی با وسعتی حدود 1017 کیلومتر مربع بین " 21' ، 37' 53 تا " 11' ، 06' 54 طول شرقی و " 29' ، 47' 59 تا " 11' ، 58' 30 عرض شمالی قرار دارد. حوزه رودخانه اعظم یکی از زیرحوزه‌های فرعی حوزه آبریز هرات و مروست در استان یزد بوده و دارای ارتفاع متوسط حدود 2200 متر و متوسط بارندگی سالانه 230 میلی‌متر می‌باشد. شیب عمومی منطقه کم بوده و حداکثر به 2 تا 3 درصد می‌رسد. وجود نزولات جوی نسبتاً مناسب باعث ایجاد رودخانه اعظم (خوانسار) گردیده که یکی از دو رودخانه دائمی استان یزد می‌باشد. تعدادی مسیل بطور موازی از دره‌های غرب ارتفاعات پوزه زرد و ارتفاعات آهکی شمال شرق خوانسار به

سمت شرق وجود دارند. یکی از مهمترین مسیلهای فوق الذکر، مسیل اعظم می باشد که در مواقع سیلابی قسمتی از جریان های سطحی ارتفاعات جنوب غرب هرات را به نواحی مرکزی دشت هدایت و نهایتاً " به سمت کفه هرات منتقل می نمایند. این رودخانه که از منابع عمده تغذیه سفره آبهای زیرزمینی دشت هرات می باشد از آب با کیفیت خوبی برخوردار است. جهت بررسی کارایی مدل بارش - رواناب IHACRES نیاز به آماده سازی داده های ورودی به این مدل می باشد. برای این منظور پس از اثبات همگنی و صحت داده ها، از ایستگاه های بارانسنجی و تبخیرسنجی موجود در اطراف منطقه گرادیان ارتفاع-بارش و ارتفاع-دما تهیه گردید. سپس داده های روزانهی دما و بارش حوزه رودخانه اعظم در یک دوره 12 ساله (2008-1997) استخراج گردید، همچنین از داده های رواناب روزانه ایستگاه هیدرومتری واقع در خروجی حوزه به عنوان رواناب مشاهده ای ورودی به مدل استفاده شده است. پس از واسنجی مدل در دوره سه ساله 2000-2003 (1 ژانویه 2000 تا 31 دسامبر 2002)، سپس مدل در دوره دیگری از دوره مشاهداتی پایه مورد صحت یابی قرار گرفت.

2.2. معرفی مدل بارش-رواناب IHACRES

به منظور بررسی اثر تغییرات متغیرهای اقلیمی بر رواناب و منابع آبی استفاده از مدل های بارش-رواناب ضروری می باشد که در این بخش به آن پرداخته می گردد. اما در انجام محاسبات مربوط بدلیل نیاز به محاسبات در شرایط مختلف توزیع های احتمالی به عنوان توزیع پیشین و همچنین آنالیز حساسیت متغیرهای ورودی، به تکرارهای بسیار زیادی احتیاج می باشد که استفاده تنها از بسته های نرم افزاری را ممکن نمی ساخت، لذا تصمیم به توسعه مدلی با این ویژگی شد که بر اساس بررسی های به عمل آمده الگوریتمی که توسط Jakeman و Hornberger (1993) برای شبیه سازی بارش - رواناب ارائه شده، با توجه به ورودی های مورد نیاز و قوام علمی لازم، مناسب تشخیص داده شد [6].

اساس این روش از دو مدول غیر خطی کاهش (Non-linear loss module) و مدول خطی هیدروگراف (Linear unit hydrograph module) تشکیل می شود. بدین شکل که در ابتدا بارندگی r_k و دما t_k در هر گام زمانی k توسط مدول غیر خطی، به بارندگی موثر u_k تبدیل شده و سپس بوسیله مدول خطی هیدروگراف واحد به رواناب سطحی در همان گام زمانی تبدیل می شود (شکل 1).

شکل 1: چگونگی شبیه سازی بارش - رواناب همراه با مدول های خطی و غیرخطی در روش ارائه شده توسط Hornberger و Jakeman (1993)

- مدول غیر خطی کاهش

به منظور تبدیل بارش به بارندگی موثر در حوضه، از ضریب رطوبتی حوضه (Catchment wetness index) که با s_k ($0 < s_k < 1$) نشان داده می شود، استفاده می گردد. هرچه حوضه قبل از بارندگی مرطوب تر باشد، مقدار تبدیل بارندگی به بارش موثر بیشتر خواهد بود:

$$U_k = S_k * r_k \quad (1)$$

در حالتی که حوضه کاملاً خیس باشد ($s_k=1$) تمامی بارش به بارندگی موثر تبدیل خواهد شد. از طرف دیگر ضریب رطوبتی حوضه تابعی از تبخیر و تعرق در حوضه بوده که با روابط زیر بیان می‌گردد:

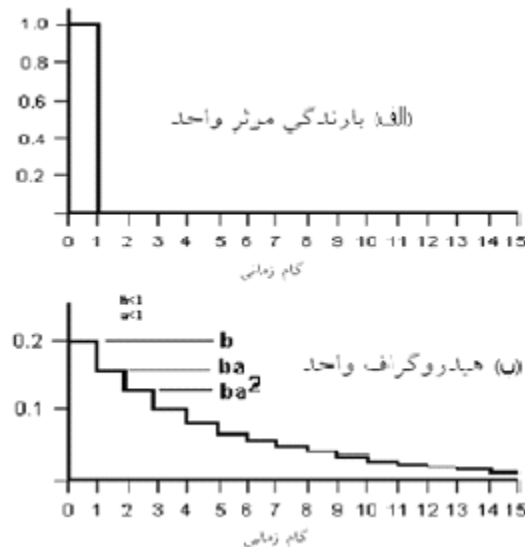
$$U_k = C * r_k \left[1 + \frac{1}{\tau_w(t_k)} \right] S_{k-1} \quad S_0 = 0 \quad (2)$$

$$\tau_w(t_k) = \tau_w e^{0.062f(R-t_k)} \quad \tau_w(t_k) > 1 \quad (3)$$

در رابطه 3، مقدار شاخص s_k را در رابطه 2 در هنگامی که بارش رخ نمی‌دهد کنترل می‌کند که در آن: R برابر دمای مرجع، τ_w ثابت زمانی خشک شدن حوضه (Catchment drying time constant) و f فاکتور تعدیل دما (Temperature modulation factor) است. در رابطه 2 پارامتر C بگونه‌ای تعیین می‌شود که حجم بارندگی موثر و رواناب مشاهداتی در دوره کالیبراسیون یکسان گردد.

- مدل خطی هیدروگراف واحد

فرض کنید بارندگی موثر واحد در یک گام زمانی (شکل 2- الف) در یک حوضه، به مقدار b واحد رواناب تولید کند. بدیهی است بدلیل افت‌های مختلف در تبدیل بارندگی به رواناب، مقدار رواناب حاصل در همان گام زمانی، کمتر از واحد خواهد بود ($b < 1$). با فرض این که بارندگی موثر و رواناب در تمام گام‌های قبلی صفر بوده و همچنین بارندگی موثر در گام‌های بعدی نیز صفر باشد، می‌توان در گام‌های بعدی میزان رواناب را بصورت نسبت a ($a < 1$) از مقدار آن در مرحله قبل در نظر گرفت. لذا رواناب حاصل بصورت نمایی با نرخ a در هر گام زمانی کاهش می‌یابد (شکل 2- ب).

شکل 2: هیدروگراف حاصل از بارندگی موثر واحد

بر اساس شکل (قسمت ب) میزان رواناب کل حاصل از بارندگی موثر واحد، برابر مجموع رواناب‌های هر گام زمانی خواهد بود ($b + ba + ba^2 + ba^3 + \dots$). حال با فرض بارش موثر u_k (محاسبه شده از مدول غیر خطی کاهش) در گام زمانی k ، میزان دبی حاصل از آن در گام‌های متوالی k ، $k+1$ ، $k+2$ ، ... مطابق زیر است:

$$bu_k + bau_k + ba^2u_k + ba^3u_k + \dots \quad (4)$$

از طرف دیگر اگر فرض کنیم بارش موثر 1- u_k در گام زمانی $k-1$ رخ داده باشد، آنگاه رواناب حاصل از آن در گام‌های زمانی $k-1, k, k+1$ و ... بر اساس شکل 2 (ب) برابر خواهد بود با:

$$bu_{k-1} + bau_{k-1} + ba^2u_{k-1} + ba^3u_{k-1} + \dots \quad (5)$$

با فرض بارش‌های موثر در گام‌های مختلف $(k-n, \dots, k-2, k-1, k, k+1, k+2, \dots, k+n)$ و محاسبه مقدار دبی حاصل از آن‌ها در گام‌های مختلف مطابق روابط 4 و 5، می‌توان مقدار رواناب در گام زمانی k را مطابق زیر نوشت:

$$X_k = bu_k + bau_{k-1} + ba^2u_{k-2} + \dots \quad (6)$$

همچنین مقدار رواناب در گام زمانی $k-1$ برابر خواهد بود با:

$$X_{k-1} = bu_{k-1} + bau_{k-2} + ba^2u_{k-3} + \dots \quad (7)$$

با مقایسه رابطه (6) و (7) می‌توان نوشت:

$$X_k = bu_k + aX_{k-1} \quad (8)$$

با توجه به این رابطه می‌توان دبی هر گام را تابعی از بارندگی موثر در همان گام و دبی حاصل از گام قبل دانست. با توجه به آن که در یک حوزه مقدار u_k از رابطه (1) قابل محاسبه می‌باشد ($u_k = sk * rk$)، بنابر این به منظور بدست آوردن رواناب حاصل از آن، کفایت مقادیر پارامترهای a و b در رابطه 8 مشخص گردد. با توجه به این که $0 < a < 1$ است، مساحت زیر نمودار شکل 2 (ب) مطابق زیر قابل محاسبه می‌باشد:

$$b + ba + ba^2 + ba^3 + \dots = \frac{b}{1-a} \quad (9)$$

از طرف دیگر با توجه به مفهوم هیدروگراف واحد، رابطه 9 برابر واحد بوده، بنابر این:

$$\frac{b}{1-a} = 1 \quad (10)$$

از طرف دیگر می‌توان هیدروگراف واحد اصلی را بصورت تلفیقی از تعداد مختلفی از هیدروگراف‌های واحد بصورت موازی یا سری و یا بصورت منفرد در نظر گرفت. بعنوان مثال با تقسیم هیدروگراف واحد کل به دو قسمت موازی هیدروگراف سریع q و هیدروگراف کند s ، رابطه 10 مطابق زیر تعریف می‌گردد:

$$\frac{b^{(q)}}{1-a^{(q)}} + \frac{b^{(s)}}{1-a^{(s)}} = 1 \quad (11)$$

بر این اساس رابطه 8 مطابق زیر تبدیل خواهد شد:

$$X_k = a^q X_{k-1} + b^q u_{k-1} + a^s X_{k-1} + b^s u_{k-1} \quad (12)$$

بطور کلی در روش ارائه شده توسط Jakeman و Hornberger (1993)، سه پارامتر τ, ω, f و C از مدول غیر خطی کاهش (روابط 2 و 3) و سه پارامتر از چهار پارامتر a^q, a^s, b^q و b^s از مدول خطی هیدروگراف (رابطه 11) می‌بایست بر اساس داده‌های مشاهداتی برای حوضه مورد مطالعه کالیبره گردند.

2.3. معیارهای عملکرد

جهت بررسی عملکرد مدل‌ها و مقایسه نتایج معیارهایی لازم بود تا در تحقیق مورد استفاده قرار گیرد که از بین معیارهای مرسوم ضریب تعیین (R^2)، جذر میانگین مربعات خطا (RMSE) انتخاب شدند

$$R^2 = \left[\frac{\frac{1}{n} \sum_{m=1}^n (x_p - \mu_p)(x_o - \mu_o)}{\sigma_{x_p} + \sigma_{x_o}} \right]^2 \quad (13)$$

$$RMSE = \sqrt{\frac{\sum_{m=1}^n (x_p - x_o)^2}{n}} \quad (14)$$

در این روابط X داده‌های شبیه‌سازی شده، μ میانگین داده‌ها، σ انحراف معیار داده‌ها و n برابر تعداد داده‌ها می‌باشد. اندیس p بیانگر داده‌های شبیه‌سازی شده و اندیس o بیانگر داده‌های مشاهداتی است. مقدار R^2 بیانگر ارتباط خطی بین داده‌های شبیه‌سازی شده و مشاهداتی بوده که مقدار آن بین صفر تا 1 می‌باشد. هرچه مقدار R^2 به یک نزدیکتر باشد نشان‌دهنده رابطه قویتر خطی بین دو مقدار می‌باشد. معیار ضریب تعیین به تنهایی نمی‌تواند بیانگر عملکرد یک مدل در شبیه‌سازی داده‌ها باشد. زیرا حالت‌های زیادی وجود دارد که داده‌های شبیه‌سازی شده بخوبی می‌تواند الگوی رفتاری داده‌های مشاهداتی را شبیه‌سازی کند در صورتیکه اختلاف زیادی بین داده‌های شبیه‌سازی شده و مشاهداتی وجود دارد. بنابر این معمولاً از معیارهای دیگر که بیانگر وضعیت اختلاف بین داده‌های شبیه‌سازی شده و مشاهداتی است، استفاده می‌شود. بدین منظور $RMSE$ به عنوان معیار معتبری در کنار R^2 مورد استفاده قرار گرفت. $RMSE$ واحدی با بعد X را دارد که کمتر شدن آن نشان از برتری روش دارد و آستانه خاصی نیز برای آن تعریف نشده است.

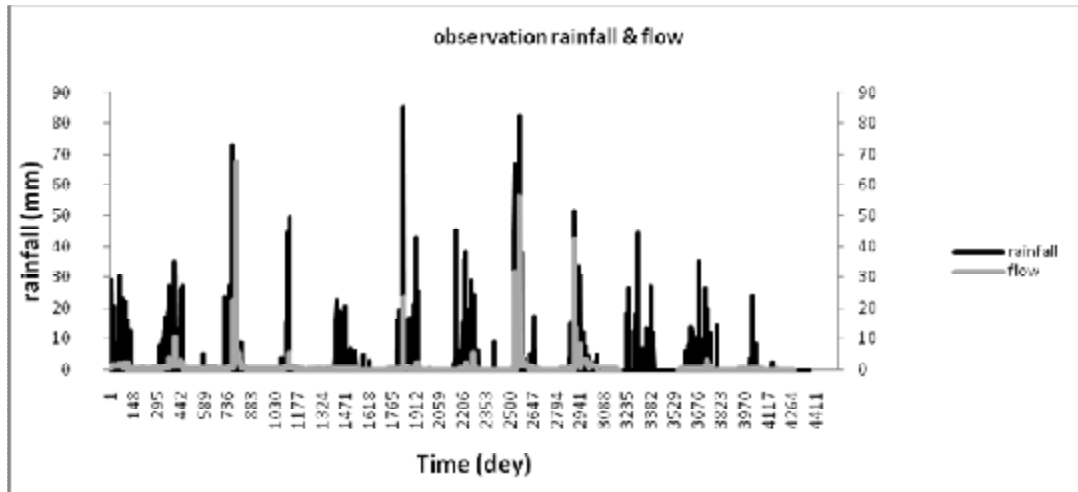
2.4. شبیه‌سازی بارش-رواناب مدل هیدرولوژی :

جهت اجرای مدل از داده‌های روزانه بارش و دمای حوزه رودخانه اعظم و داده‌های رواناب ایستگاه هیدرومتری بندپایین واقع در خروجی حوزه در دوره پایه 1997-2008، به عنوان داده‌های ورودی به مدل استفاده شد. پس از مشخص کردن سال‌های آماری مناسب جهت واسنجی مدل برای حوزه موردنظر مقادیر مختلف پارامترهای f در محدوده 1 تا 5 با گام زمانی 0/1 و τw در محدوده 1 تا 20 با گام‌های زمانی 1 و زمان تأخیر صفر تا یک و برای حالت‌های مختلف هیدروگراف منفرد، دو هیدروگراف بصورت سری و دو هیدروگراف بصورت موازی بوسیله مدل IHACRES مورد واسنجی قرار گرفت. سپس مدل موردنظر صحت سنجی شد. همچنین عملکرد مدل در شبیه‌سازی بارش-رواناب با استفاده از معیارهای عملکرد ضریب همبستگی R^2 و جذر میانگین مربعات خطا $RMSE$ مورد بررسی قرار گرفت.

در نهایت در شبیه‌سازی بارش-رواناب روزانه‌ی حوزه رودخانه اعظم برای مدل IHACRES، در دوره پایه 2008-1997، بهترین دوره واسنجی و صحت سنجی برای به حداقل رساندن خطای شبیه‌سازی انتخاب شدند. این انتخاب مدل براساس بالاترین ضریب تعیین R^2 و پایین‌ترین خطا ($Bias, RMSE$) بین رواناب مشاهداتی و شبیه‌سازی شده صورت گرفت.

3. نتایج و بحث :

داده‌های بارش و جریان مشاهده‌ای در حوزه مطالعاتی که به عنوان داده‌های ورودی به مدل بارش-رواناب استفاده شده‌اند، در شکل 3 نشان داده شده‌اند. همانطور که در شکل 3 مشاهده می‌شود، دوره آماری پایه دربرگیرنده سالهایی با وضعیت رطوبتی از خشکسالی خفیف تا متوسط و دوره‌های ترسالی متوسط تا شدید می‌باشد بطوری که در برخی موارد موجب وقوع سیلابهای شدید شهری خواهد شد. شرایط اقلیمی، هیدرولوژیکی، خصوصیات خاک و پوشش حوزه موردنظر در روزهایی از دوره آماری پایه در حالتی که قبل از آن خشکسالی (کاهش شدید بارش) حاکم بوده است موجب عدم تأثیر بارش بر وقوع رواناب خواهد بود، این شرایط را می‌توان به تأمین میزان رطوبت از دست رفته در روزهای خشک نسبت داد که این موضوع موجب عدم وقوع سیلاب‌های شدید خواهد شد و همچنین از خسارت‌های احتمالی ناشی از آن جلوگیری می‌کند.

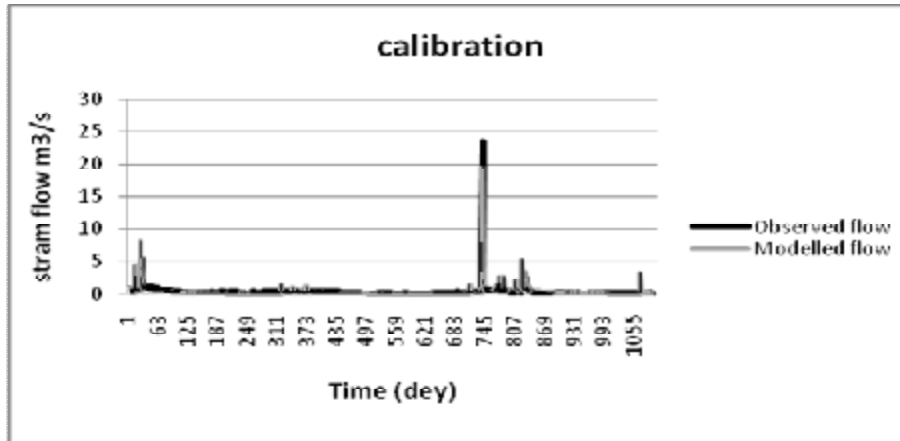
شکل 3: سری زمانی داده‌های بارش و رواناب مشاهده‌ای ورودی به مدل IHACRES در دوره پایه 1997-2008 (حوزه رودخانه اعظم)

مناسب‌ترین سال‌های آماری جهت واسنجی مدل با توجه به نتایج عملکرد و این که این دوره در برگیرنده سالهای وقوع خشکسالی و ترسالی بوده و شرایط مناسب‌تری را برای واسنجی مطلوب مدل IHACRES را فراهم می‌آورد، دوره سه ساله از ابتدای ژانویه 2000 تا انتهای دسامبر 2002، می‌باشد. بهترین عملکرد به ازای مقادیر $\delta=0$ و $\tau_w=10$ ، $f=1$ و در حالت دو هیدروگراف بصورت موازی حاصل شده است. پس از واسنجی مدل، دوره 2004-2005 (1 ژانویه 2004 تا 24 سپتامبر 2005) برای صحت سنجی مدل استفاده شد. جدول (1) نتایج عملکرد مدل را برای حوزه مورد مطالعه در دوره واسنجی و صحت سنجی نشان می‌دهد:

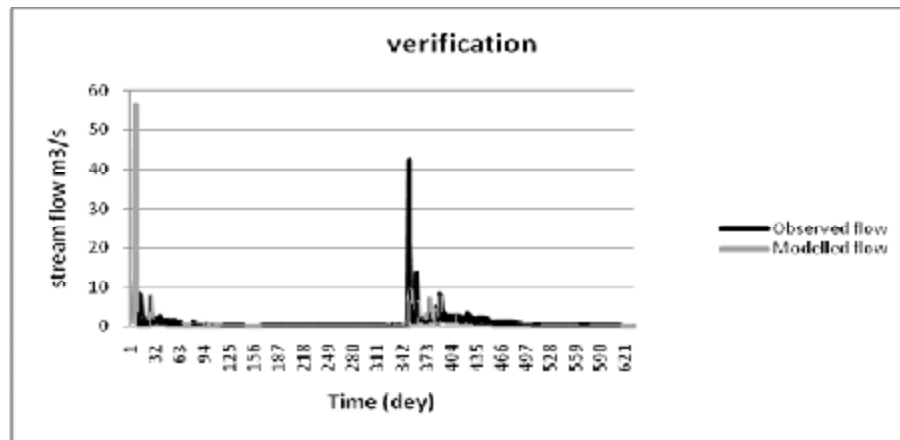
جدول 1: مقادیر معیارهای عملکرد مرحله واسنجی و صحت سنجی مدل برای حوزه رودخانه اعظم

Bias	RMSE	R ²	
0/11	0/38	0/80	واسنجی 2000-2003
0/63	2/06	0/60	صحت سنجی 2004-2005

اشکال 4 و 5 نتایج مدل را در مقابل مقادیر مشاهده شده به ترتیب در مرحله واسنجی و صحت سنجی نشان می‌دهد که نشان دهنده کارایی مدل می‌باشد. در نهایت با در نظر گرفتن نتایج عملکرد حاصل از اجرای مدل IHACRES در حوزه رودخانه اعظم و با توجه به شرایط حوزه موردنظر کارایی مدل در پیش‌بینی وقوع سیلاب‌های شهری 60% ارزیابی شد. همچنین بررسی نتایج نشان می‌دهد که با توجه به شرایط منطقه مطالعاتی در نقاط مختلف حوزه، هر دو وضعیت افزایش و کاهش سیلاب برای حوزه مورد نظر قابل انتظار می‌باشد. به هر حال با در نظر گرفتن شرایط اقلیمی و خصوصیات حاکم بر حوزه مورد مطالعه که در منطقه خشک قرار گرفته است و با توجه به پراکندگی داده‌های بارش و جریان در منطقه، اغلب مدل‌های بارش-رواناب در چنین شرایطی از کارایی لازم برخوردار نمی‌باشند، لذا نتایج بدست آمده از مدل IHACRES برای حوزه مورد مطالعه قابل قبول می‌باشد.

شکل 4: سری زمانی رواناب مشاهده‌ای و مدلسازی شده IHACRES در مرحله واسنجی

شکل 5: سری زمانی رواناب مشاهده‌ای و مدلسازی شده IHACRES در مرحله صحت سنجی

فهرست منابع:

- [1] آشفته، پ و مساح بوانی، ع (1387)، آنالیز عدم قطعیت تاثیر تغییر اقلیم بر رژیم سیلاب با رویکرد بی‌زی؛ مطالعه موردی حوضه آیدوغموش، آذربایجان شرقی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران
- [2] کمال، ع، مساح بوانی، ع و نجفی، م (1388)، عدم قطعیت مدل‌های AOGCM و هیدرولوژیکی در تخمین رواناب تحت تاثیر تغییر اقلیم (مطالعه موردی: حوضه قره سو)، کنفرانس بین‌المللی منابع آب شاهرود، مرداد 1388.

[3] Schreider.S.YU. and Jakeman (1996), Estimation of possible climate change impacts on water availability , extreme flow events and soil moisture in the Goulburn and Ovens basins , Victoria, Climate change.34. 513-546

[4] Jason.Evans and Schreider.Sergei (2002), Hydrological impacts of climate change on inflows to Perth,Australia. Climate change 55. 361-393

[5] Day.P.J and Croke.B.F.W.(2003), Evaluation of streamflow predictions by the IHACRES rainfall-runoff model in two South African catchments, Enviromental Modeling & software 18. 705-712

[6] Jakeman.A. J , Hornberger.G. M,(1993), How Much Complexity Is Warranted in a Rainfall-Runoff Model? Water resources research, 29(8): 2637-2649